

det af de bilagte Halleforretninger fremgaaer — har antaget Klæde, som den selv betegner som ornstufue, gamle og forlagte Varer.

Generalkrigscommissair v. Schmidts Udtalelser medførte, at nærmere factiske Oplysninger maatte tilveiebringes om de af ham omhandlede Punkter. Efterat der derfor var givet Chefen for Klædefabrikens Contoir et Paalæg herom, meddeelte denne ved Skrivelse af 26de April d. A. (Bilag Nr. 8 med 3 Underbilag), som følger:

Generalkrigscommissairen overtog først den 25de Mai 1864, efter at være kommen tilbage fra Hæren, sit Embede som Chef for Armeens Intendantur; han har ikke contraheret om Klædeleverancer, men kun afgivet Bestemmelser om Modtagelsen af de endnu ikke leverede Varer.

Angaaende de anskaffede Mængder Klæde formener Contoirchefen at kunne henvise til Kammerjunfer Romers Udtalelse derom i hans Skrivelse af 16de Februar.

Med Hensyn til Generalkrigscommissair v. Schmidts Udtalelser om den militaire Hallecommissiön, der ere foranledigede ved Commissiönens Besigtigelse og Antagelse af det i Sagens Acter allerede tidligere omhandlede, af Grosferer D. B. Adler leverede Klæde, gives der under Henvisning til Underbilag en udførligere Fremstilling af, hvad der er foregaaet ved Indkjøbet og Antagelsen af dette Klæde.

Klædet tilbødes til Salg ved Grosferer Adlers Skrivelse af 11te Januar 1864. Den medfulgte Prøve tilstilledes Hallecommissiönen til Bedømmelse, og denne erklærede under 12te f. M., at Prøven ikke var aldeles fri for Tilfætning af Kradsuld, at Prisen var for høi, men at Prøven forøvrigt ikke var af nogen slet Bessaffenhed.

Som Forholdene vare i Januar Maaned 1864, da Klædeoplagens Beholdninger vare udtømte, og de ved Licitation udbudte Varer først senere kunde ventes leverede, medens Hæren haardt trængte til Masser af Bessædningsgenstande og navnlig til Kapper, kunde Intendanturen ikke undlade at kjøbe det ommeldte Parti melerede Klæde, som var det, der først kunde staffles tilveie fra Udlandet, og som maatte antages at være, om end ikke meget holdbart, saa dog anvendeligt.

Klædet indkjøbtes derfor efter den indsendte Prøve.

Hallecommissiönen fandt det ved Besigtigelsen svarende til Prøven med Undtagelse af, at der i endeel Stykker forefandtes Huller m. m., for hvilke Commissiönen i Overeensstemmelse med sin Instrux fastsatte noget Afdrag i Alenmaalet, hvilket dog paa 26,415 $\frac{5}{8}$ Alen kun androg 55 Alen, eller omtrent $\frac{1}{8}$ Procent.

Klædet kunde ikke have været antaget, dersom det skulde have været leveret efter de Betingelser, som foreskrevet for Licitationerne, men da der kun kunde fordræ, at det svarede til den fra Grosferer Adler modtagne Prøve, maa Hallecommissiönen, som uforbeholdent har udtalt sig saavel om Prøvens som om Partiets Bessaffenhed, have anseet sig uberettiget til at tilbagevise det.

Da det omhandlede Parti melerede Klæde imidlertid uden Ophold blev anvendt til Hærens Bessædning, har det ikke været indbefattet under det solgte udenlandske Klæde, der medførte Tab for Statskassen.

Efterat disse forskjellige Oplysninger saaledes vare tilveiebragte, tilstillede Krigsministeriet Generalauditeuren samtlige Acter, for at han kunde yttre sig om, hvorvidt der maatte være Anledning til at foretage Videre i Sagen.

Generalauditeuren tilbagefendte Acterne med Skrivelse af 2den Juni d. A., (Bilag Nr. 9) hvori han udtaler:

At Grosferer Adlers Anke mod Anskaffelsen forekommer ham at være besvaret paa en fyldestgjørende Maade i Skrivelsen fra Contoiret for den mi-